

Phùng Tuyết Túc Phù Dung Sơn

*Nhật mộ thương sơn viễn
Thiên hàn bạch ốc bản
Sài môn văn khuyển phệ
Phong tuyết dạ qui nhân.*

逢雪宿芙蓉山主人
日暮苍山远，天寒白屋贫。
柴门闻犬吠，风雪夜归人。

Lưu Trường Khanh : Liú Chángqīng / 劉長卿 (709 – 780)

**Bản dịch của sử gia TRẦN TRỌNG KIM
Chiều hôm thăm thăm non xanh
Một bầu trời lạnh nhà tranh đói nghèo
Cửa sài chó sủa nhì nhèo
Đường đêm gió tuyết quạnh hiu người về!*

**Bản dịch của nữ sĩ HUỆ THU
Chiều rồi núi thấy còn xa
Lữ đường xin ghé trọ nhà ai thôi
Cổng, đêm tiếng chó hít hơi
Trong gió trong tuyết có người về khuya...*

**Bản dịch của nhà thơ MINH SON LÊ
Núi xa mà đã chiều rồi
Tìm nhà ai trọ dưới trời lạnh căm
Bên kia cổng chó sủa âm
Trong đêm gió tuyết tiếng chân người về.*

*** Gặp tuyết ở chân núi Phù-Dung**

(Phỏng dịch Phùng Tuyết Túc Phù Dung Sơn

Nguyên tác Đường thi: LƯU TRƯỜNG KHANH : 劉長卿 709 – 780)

1-Mặt trời lặn núi xa
Lạnh phủ mái tranh tàn
Người về đêm gió tuyết
Cổng đóng chó sủa vang
2-Hoàng hôn khuất bóng núi xa xa
Một túp lều tranh khí lạnh tràn
Cổng đóng cài then nghe chó sủa
Ai về đêm gió tuyết miên man

ChinhNguyen/H.N.T., Feb.25.23 (584)